

SOMMAR DU FAGRA

När hösten sänkt sig
djupt över jorden, tung
av drömmar och glömska...
När dagarnas möda blir lång,
då händer mig plötsligt
en kväll — att jag minns
och minnet slår mig som blixten...

Och när jag då blundar
ligger jag åter i gräset och ser
högt över bländande fjärdar
sommarmolnen som vandrar!
Och sländornas vingar rasslar i vassen
och över mig seglar en tärna...

Och skönt är det åter att leva,
skönt att andas
djupt och törstigt i vinden!
Och skönt är att äga två ögon
för allt som är vackert...

Sommar, du fagra
som en gång skall komma till oss!
Glädje, glädje, med dig
vill åter vi knyta förbund!
Må veckorna fly, må dagarna falla
som träden för yxan!
Länge, för länge håller oss vintern fångna
i drömmar och glömska!

Gunnar Ekelöf

